

Посланица Римљанима

¹ Од Павла, слуге Исуса Христа, позваног да буде апостол, издвојеног да навести Божију Радосну вест,

² коју је Бог унапред обећао преко пророка у Писму.

³ Радосна вест се односи на његовог Сина, који је по својој људској природи потомак Давидов,

⁴ а по Духу светости постављен да буде Син Божији у сили, својим васкрсењем из мртвих. То је наш Господ, Исус Христос.

⁵ Бог нам се његовим посредством смиловао и удостојио нас да будемо апостоли, да у његово име позовемо све народе на послушност која долази од вере.

⁶ Међу овима сте и ви које је позвао Исус Христос.

⁷ Свима вама који сте у Риму, вама које Бог воли, позванима на посвећење: милост вам и мир од Бога, Оца нашега, и Господа Исуса Христа.

Павлова жеља да посети Рим

⁸ Пре свега, захваљујем своме Богу по Исусу Христу за све вас, јер се глас о вашој вери проноси по целом свету.

⁹ Бог мој, коме целим својим срцем служим објављивањем Радосне вести о његовом Сину, сведок ми је да вас се непрестано сећам

¹⁰ у својим молитвама. Стално се молим да ми Бог по својој вољи коначно омогући да срећно дођем к вама.

¹¹ Јер чезнем да вас видим да бих поделио са вама духовни дар да ојачате,

¹² то јест, да се узајамно охрабriamo обостраном вером.

13 Ипак, желим да знате, браћо, да сам често намеравао да дођем к вама како би и у вашој средини имао род у обраћенима, као међу другим народима, али сам до сада био спречен у томе.

14 Дужник сам Грцима и варварима, умнима и неумнима.

15 Тако сам спреман да навестим Радосну вест и вама у Риму.

Сила Радосне вести

16 Ја се, наиме, не стидим Радосне вести, јер је она Божија сила која води к спасењу свакога који у њу верује, прво Јеврејина, а онда и Грка.

17 Јер у њој се открива праведност Божија, која се прима вером, и само вером, као што је написано: „Праведник ће живети од вере.“

Кривица лежи на свакоме

18 Јер, Божији гнев се открива против сваке безбожности и неправедности људи, који својом неправедношћу потискују истину.

19 Њима је, наиме, познато оно што се може сазнати о Богу, јер им је Бог то открио.

20 А Божије невидљиве особине – његова вечна сила и божанство, могу се јасно видети од постанка света на ономе што је створио. Стога нико нема изговора.

21 Јер, иако су упознали Бога, нису му као Богу исказали част и захвалност, него им умовање постаде безумно, те им тама обузе њихово неразумно срце.

22 Тврдили су да су мудри, а постали су неразумни,

23 па су заменили славу бесмртнога Бога обличјем и сликом смртног човека, птица, четвороножаца и гмизаваца.

24 Зато их је Бог препустио жељама њиховог срца, да буду нечисти, и да чине бесрамне ствари једни с другима.

25 Они су заменили Божију истину за лаж, те поштују и клањају се творевини уместо Творцу, кога треба славити довека. Амин.

26 Зато их је Бог препустио срамним страстима. Тако су њихове жене замениле природно општење за неприродно.

27 Исто тако су и мушкарци оставили природно општење са женом, те се у својој пожуди успалили једни на друге. Тако мушкарци с мушкарцима чине бестидне ствари и тиме на себе саме навлаче заслужену казну за своју заблуду.

28 И пошто нису сматрали вредним да се држе знања о Богу, Бог их је препустио њиховом изопаченом уму да чине недоличне ствари.

29 Они су испуњени сваком врстом неправедности: зломом, похлепом, неваљалством; пуни су зависти, убиства, свађе, преваре, злонамерности; они су сплеткароши,

30 оговарачи, богомрсци, насилници, охоли, разметљивци; они измишљају зла, непокорни су родитељима,

31 неразумни, непоуздани, безосећајни, немилосрдни.

32 Они знају Божији праведни захтев да који тако чине заслужују смрт. Међутим, не само да то сами чине, него одобравају и другима који чине исто.

2

1 Зато немаш изговора, о, човече који судиш, ко год да си. Јер тиме што судиш другоме, самог себе осуђујеш, пошто ти, судијо, чиниш исто.

2 Међутим, Бог у складу са истином суди онима који такво што чине.

³ Мислиш ли, о, човече који судиш онима који чине такве ствари, а сам чиниш исто, да ћеш избећи Божији суд?

⁴ Или можда презиреш богатство његове доброте, подношења и стрпљивости, а не знаш да те његова доброта води к покајању?

⁵ Ти својом тврдокорношћу и непокајаним срцем прикупљаш себи казну за дан Божијег гнева, када ће се открити његов праведни суд,

⁶ па ће сваком узвратити по његовим делима.

⁷ Онима што траже славу, част и бесмртност, устрајно чинећи добра дела, даће вечни живот.

⁸ А онима што су честохлепни и не покуравају се истини, него се покуравају неправедности, следи Божији гнев и љутња.

⁹ Невоља и мука снаћи ће сваког човека који упорно чини зло, прво Јеврејина, а онда и Грка.

¹⁰ А слава, част и мир следују свакоме ко чини добро, прво Јеврејину, а онда и Грку.

¹¹ Бог, наиме, није пристран.

¹² Заиста, они који су без познавања Закона сагрешили, без познавања Закона ће и пропасти, а они који су згрешили познајући Закон, по Закону ће им се и судити.

¹³ Јер пред Богом нису праведни они који само слушају Закон; они који Закон извршују, ти ће бити оправдани.

¹⁴ Наиме, кад многобошци који немају Мојсијев Закон, по природи чине оно што Закон налаже, онда су они, иако немају Закон, сами себи закон.

¹⁵ Они тако показују да је оно што захтева Закон уписано у њиховим срцима. То сведочи и њихова савест и њихове мисли које се међу собом оптужују или бране.

¹⁶ *То ће се показати* на дан када ће, по Радосној вести коју ја навешћујем, Бог посредством Исуса Христа судити скривеним мислима људским.

Јевреји и Закон

¹⁷ А ти, који се називаш Јеврејином? Ти се ослањаш на Закон и хвалиш се својим односом са Богом;

¹⁸ знаш шта он захтева и просуђујеш шта је најбоље, јер си примио поуку из Закона;

¹⁹ уверен си да си вођа слепима, светло онима који су у тами;

²⁰ васпитач неразумних, учитељ неуких, јер у Закону имаш оличење знања и истине.

²¹ Ти, дакле, који друге учиш, самога себе не учиш? Проповедаш да се не краде, а сам крадеш?

²² Говориш да се не чини прељуба, а сам чиниш прељубу? Гнушаш се идола, а сам пљачкаш храмове?

²³ Хвалиш се што имаш *Божји* Закон, а кршиш тај исти Закон, и тиме срамотиш Бога.

²⁴ Јер и записано је: „Због вас се међу народима вређа име Божије.“

²⁵ Обрезање има вредност ако извршаваш Закон; ако, пак, не извршаваш Закон, постајеш као онај који није обрезан.

²⁶ Ипак, ако необрезани извршава праведне захтеве Закона, неће ли Бог његово необрезање сматрати обрезањем?

²⁷ Зато ће теби, *Јеврејину*, судити онај који по рођењу није обрезан, али који извршава Закон, јер ти и поред слова и обрезања преступаш Закон.

²⁸ Јер, није Јеврејин онај који је то споља, нити је право обрезање телесна ствар.

²⁹ Прави Јеврејин је онај који је Јеврејин изнутра, чије је срце обрезано, а то чини Дух, а не слово Закона. Таквога не хвале људи, него Бог.

3

¹ Какву, дакле, предност имају Јевреји над незнабошцима? Или, има ли какве користи од обрезања?

² Велике, у сваком погледу! Најпре, Јеврејима су поверене Божије објаве*.

³ А шта ако су неки били неверни? Хоће ли Бог због тога престати да буде веран?

⁴ Никако! Пре ће бити да је Бог веран, а да је сваки човек лажљивац, као што у Светом писму пише:

„Тако ћеш се оправдати својим речима,
и победити када те окриве.“

⁵ Ако наша неправедност показује Божију праведност, шта ћемо рећи на то? Да Бог можда није неправедан кад кажњава? Ово питам с људске стране.

⁶ Никако! Како би онда Бог могао да суди свету?

⁷ Међутим, ако моја неистина служи да покаже изобиље Божије истине ради његове славе, зашто да ми се суди као грешнику?

⁸ Зашто да не кажемо: „Хајде да чинимо зло да би дошло добро?“ Уосталом, неки клеветници нам и приписују такве речи. Зато ће бити праведно осуђени.

Сви су грешни

⁹ Онда, имамо ли ми Јевреји икакву предност над осталима? Никако! Наиме, малопре смо рекли да су сви, и Јевреји и Грци, криви за грех.

¹⁰ Јер, овако пише у Светом писму:
„Праведнога нема ниједнога,

¹¹ нема разумнога, нити оног који тражи Бога.

* **3:2** Објаве у смислу пророштава записаних у Старом завету.

12 Од Бога се сви одвратише,
покварени сви постадоше;

нема тога који чини добро,
таквога ниједнога нема.

13 Гроб отворен грло је њихово,
а језик им ласка превртљиво.

Отров им је змијски под уснама,

14 уста су им пуна клетве и горчине.

15 Крв пролити хитре су им ноге,

16 јад им је и пустош на путима,

17 стазу мира упознали нису,

18 за страх Божији очи им не знају.“

19 Знамо да се све што пише у Закону односи на оне
који живе под Законом, да нико не би имао изговора
и да би сав свет био крив пред Богом.

20 Наиме, нико се *пред Богом* не може оправдати
вршењем онога што Закон захтева, јер Закон само
доводи човека до сазнања да је грешан.

Како Бог оправдава људе

21 Али сада се открила Божија праведност без
Закона, о којој сведоче и Закон и Пророци.

22 Божија праведност долази вером у Исуса Христа
на све који верују, без икакве разлике.

23 Јер, сви су сагрешили и лишени су Божије славе,

24 али се оправдавају даром његове милости,
откупљењем по Христу Исусу.

25 Њега је Бог одредио за откупљење његовом
крвљу, које се прима вером. То је учинио да покаже
своју праведност, јер је стрпљиво опраштао грехе
учињене у прошлости;

26 то је учинио да покаже своју праведност у
садашње време, то јест, да покаже да је сам праведан
и да чини праведним онога који верује у Исуса.

27 Према томе, има ли разлога да се неко хвали собом? То је искључено. Каквим законом? Законом дела? Не, него законом вере.

28 Сматрамо, наиме, да се човек оправдава посредством вере, а не вршењем Закона.

29 Или је Бог само Јеврејима Бог? Зар није Бог и незнабошцима? Да, и незнабошцима такође.

30 Пошто је само један Бог, који ће вером оправдати обрезане, он ће посредством *исте* вере оправдати и необрезане.

31 Укидамо ли тако вером Закон? Никако! Напротив, ми подржавамо Закон.

4

1 Шта, онда, да кажемо о нашем праоцу Аврахаму? Шта је он сам по себи постигао?

2 Јер, ако је Аврахам постигао праведност оним што је учинио, он би, према томе, имао разлога да се хвали, али не пред Богом.

3 Шта Писмо говори? „Поверова Аврахам Богу, па му је то урачунато у праведност.“

4 Онај који ради, зарађује своју плату *радом*; не добија је милошћу.

5 А онеме који не ради, а верује у Бога који оправдава безбожника, њему се вера урачунава у праведност.

6 Тако и Давид каже да је блажен човек коме Бог урачунава праведност не узимајући у обзир његова праведна дела:

7 „Благо онима којима су безакоња опроштена,
чији су греси покривени;

8 благо човеку коме Господ не урачунава грех.“

⁹ Да ли се ово блаженство односи само на обрезане, или и на необрезане? Већ смо рекли да је Аврахаму вера урачуната у праведност.

¹⁰ Како му је била урачуната? Када је био обрезан, или када је био необрезан? То није било након обрезања, него пре њега.

¹¹ Он је примио знак обрезања као печат праведности коју је стекао вером, док још није био обрезан. Тиме је Аврахам постао отац свих необрезаних који верују, а којима се то урачунава у праведност.

¹² Он је, такође, и духовни праотац оних који нису само обрезани, него следе пример вере нашега оца Аврахама, коју је овај имао док је још био необрезан.

Божје обећање се прима вером

¹³ Јер, када је Бог обећао Аврахаму и његовом потомству да ће му припасти свет у наследство, то није било због *тога што је Аврахам држао Закон*, већ због *тога што је примио праведност од Бога посредством своје вере*.

¹⁴ Јер, ако су наследници они који се држе Закона, онда је вера безначајна, а обећање безвредно,

¹⁵ зато што Закон са собом носи Божји гнев. А где нема Закона, тамо нема ни греха због кршења истог.

¹⁶ Зато се обећање темељи на вери, да би га људи прихватили *као дар Божје милости*, те да би било делотворно за све потомство, не само за оне који држе Закон, него и за оне који су *судеоници* у Аврахамовој вери. Он је духовни отац свима нама.

¹⁷ Јер, овако је написано у *Светом писму*: „Ја сам те учинио оцем многих народа.“ Он је поверовао Богу који оживљава мртве и својом речју чини да ствари настану ни из чега.

¹⁸ Аврахам је веровао и надао се и онда када није било разлога за наду. Тако је постао оцем многих народа, јер Свето писмо овако каже: „Толико ће бити твоје потомство.“

¹⁹ Чак и кад се обазрео на своје готово обамрло тело, на својих стотину година, као и на Сарину неспособност да рађа, Аврахам се није поколебао у својој вери.

²⁰ Он није довео у питање Божије обећање, него је ојачан својом вером прославио Бога,

²¹ потпуно уверен да је Бог у стању да учини оно што је обећао.

²² Зато му је вера урачуната у праведност.

²³ Речи: „То му је било урачунато“, нису биле написане само за њега,

²⁴ него и за нас којима ће бити урачунато у праведност то што верујемо у оног који је васкрсао из мртвих, нашег Господа Исуса.

²⁵ Бог га је предао да умре за наше преступе, а васкрсао га да нас учини праведнима.

5

¹ Пошто смо, дакле, оправдани вером, у миру смо с Богом посредством нашег Господа Исуса Христа.

² Његовим посредством смо вером стекли приступ к овој милости у којој сада живимо, те се хвалимо надом да ћемо учествовати у Божијој слави.

³ Ипак, не хвалимо се само тиме, већ и нашим невољама, знајући да невоља изграђује постојаност,

⁴ постојаност прекаљеност, а прекаљеност наду.

⁵ Ова нада не разочарава, јер је Бог излио своју љубав у наша срца Духом Светим који нам је дат.

⁶ Јер, док смо још били немоћни, Христос је у право време умро за безбожне.

⁷ Наиме, једва да би ко умро за праведника, премда би се неко и одважио да умре за доброг човека.

⁸ Али, Бог је показао своју љубав према нама тиме што је Христос умро за нас док смо још били грешници.

⁹ Колико ћемо се више сада, пошто смо оправдани његовом крвљу, избавити од Божијег гнева његовим посредством.

¹⁰ Па, кад смо се измирили с Богом смрћу његовог Сина док смо још били Божији непријатељи, колико ћемо пре бити спасени његовим животом сад кад смо измирени!

¹¹ И не само то, него се и радујемо пред Богом због оног што је учинио кроз нашег Господа Исуса Христа, чијим смо посредством измирени са Богом.

Адам и Христ

¹² Према томе, као што је посредством једног човека грех ушао у свет, а са грехом и смрт, тако је смрт прешла на све људе, јер су сви сагрешили.

¹³ Грех је, наиме, постојао на свету и пре него што је дат Закон, али се грех не урачунава кад нема Закона.

¹⁴ Ипак, смрт је царевала од Адама до Мојсија и над онима који нису згрешили сличним преступом као Адам, који је пралик онога који је требало да дође.

¹⁵ Али милост није попут преступа. Наиме, колико су преступом једног човека многи умрли, толико се обилније излила на многе Божија милост и дар дан милошћу једног човека, Исуса Христа.

¹⁶ Такође, има разлике и између дара *Божије милости* и греха једног човека. Осуда једног греха је довела до пресуде, док је дар милости и након многих преступа довео до оправдања.

¹⁷ Јер, ако је преступом једног човека – преко њега – наступила владавина смрти, колико ће пре они

који примају изобиље *Божије* милости и *Божији* дар праведности, владати у животу посредством Исуса Христа!

¹⁸ Дакле, као што је преступ једног човека довео до осуде све људе, тако је праведно дело једног човека довело до праведности која даје живот свим људима.

¹⁹ Као што су непослушношћу једног човека многи постали грешни, тако ће послушношћу једнога многи бити учињени праведнима.

²⁰ Закон је уведен да се преступ увећа. А тамо где се грех увећао, онде се милост Божија пребогато излила,

²¹ да, као што је грех владао путем смрти, тако милост *Божија* влада путем праведности, која води у вечни живот посредством нашег Господа Исуса Христа.

6

Мртви греху, а живи Богу

¹ Шта ћемо, дакле, рећи? Треба ли да наставимо са животом у греху да би се милост увећала?

² Никако! Како ћемо ми, који смо умрли греху, и даље живети у њему?

³ Или, зар не знате да смо ми, који смо крштењем *сједињени* с Христом Исусом, истим крштењем *сједињени* и с његовом смрћу?

⁴ Тако смо, дакле, крштењем сахрањени с Христом у његову смрт, да бисмо, као што је Христ устао из мртвих Очевог славном силом, и ми могли да живимо новим животом.

⁵ Ако смо се, дакле, саживели са сликом његове смрти, онда ћемо се саживети и са сликом његовог васкрсења.

⁶ Знамо, наине, да је наш стари човек разапет с Христом, да се обеснажи наше тело, те да не будемо више робови греху.

⁷ Јер, онај који је мртав, ослобођен је од греха.

⁸ Но, ако смо умрли са Христом, верујемо да ћемо и живети са њим.

⁹ Знамо, наине, да је Христос устао из мртвих и да никада више неће умрети, јер смрт више не влада над њим.

¹⁰ Јер, кад је Христос умро, умро је греху једном за свагда; а живот који сада живи, живи за Бога.

¹¹ Тако и ви себе сматрајте мртвима греху, а живима Богу у Христу Исусу.

¹² Према томе, грех не сме више царевати у вашим смртним телима; не покуравајте се његовим жељама.

¹³ Не предајте своје удове да служе као оруђе неправде, него предајте себе Богу као они који су подигнути из смрти у живот, дајући своје удове Богу да служе као оруђе праведности.

¹⁴ Неће грех владати над вама, јер нисте под Законом, него под милошћу.

Робови праведности

¹⁵ Да ли то значи да ћемо грешити зато што нисмо више под Законом, него под милошћу? Никако!

¹⁶ Или, зар не знате да када се предате некоме на ропску покорност, ви сте у ствари робови ономе коме се покуравате – било греху који води у смрт, било послушности која води к праведности?

¹⁷ Али, хвала Богу што сте од срца послушали оно учење коме сте поверени, иако сте некад били робови греха.

¹⁸ Пошто сте, дакле, ослобођени греха, постали сте слуге праведности.

¹⁹ Говорим свакодневним језиком због слабости ваше природе. Као што сте некад предали своје удове да служе нечистоти и безакоњу, што води к све већем безакоњу, тако сада предајте своје удове да служе праведности, што води к посвећењу.

²⁰ Јер, када сте робовали греху, били сте слободни од праведности.

²¹ И какву сте корист имали од тога, чега се данас стидите? Исход тога је смрт.

²² А сада, пошто сте ослобођени греха, те служите Богу, имате добит која се огледа у посвећењу Богу, а крајњи исход је живот вечни.

²³ Јер је плата за грех смрт, а дар Божији је вечни живот у нашем Господу Христу Исусу.

7

Ослобођење од служења Закону

¹ Или, зар не знате, браћо – говорим онима који познају Закон – да Закон има власт над човеком само док је жив?

² Тако је и удата жена везана Законом. Али, ако јој муж умре, разрешена је Закона који је везује за мужа.

³ Зато, уколико живи с другим човеком за живота свог мужа, биће названа прељубницом. Али, ако јој муж премине, разрешује се Закона, те тако не чини прељубу ако се уда за другога.

⁴ Тако сте и ви, браћо моја, умрли за Закон, тиме што је Христос положио свој живот за нас, да припадате њему који је васкрсао из мртвих, те да будемо плодносни за Бога.

⁵ Јер, док смо живели по захтевима своје природе, наше грешне жеље, подстакнуте Законом, деловале су у нашим удовима, а плод тога је била смрт.

⁶ Али, сада смо ослобођени Закона, пошто смо мртви ономе који нас је држао у ропству. Тако сад на нови начин служимо Богу Духом, а не словом Закона, како је било по старом.

Закон и грех

⁷ Према томе, шта ћемо рећи? Да ли је Закон грех? Никако! Ипак, ја не бих знао шта је грех да нема Закона. Јер, не бих знао шта је пожуда да Закон није рекао: „Не пожели!“

⁸ Грех је по заповести ухватио прилику и изазвао у мени сваку пожуду. Наиме, грех је без Закона мртав.

⁹ Раније сам живео без Закона, али кад је заповест дошла, грех је оживео,

¹⁰ те сам ја умро. Тако ме је заповест, која је требало да ме води у живот, довела до смрти.

¹¹ Грех је, наиме, ухватио прилику преко заповести, завео ме и путем ње убио.

¹² Закон је свет и заповест је света, праведна и добра.

¹³ Значи ли то да ми је добро донело смрт? Нипошто! Ипак, да би се грех показао грехом, он ме је посредством добра довео до смрти, тако да би се путем заповести грех показао до крајности грешним.

¹⁴ Знамо, наиме, да је Закон духован, а да сам ја телесан и као такав у ропству греха.

¹⁵ Наиме, ја не разумем своје поступке, јер не чиним оно што хоћу, него оно што мрзим.

¹⁶ А ако чиним оно што нећу, слажем се да је Закон добар.

¹⁷ Ипак, то сад не чиним више ја, него грех који станује у мени.

¹⁸ Знам, наиме, да никакво добро не станује у мени, то јест у моме телу. Наиме, имам жељу да чиним добро, али нисам у стању да га чиним.

¹⁹ Јер, не чиним добро које хоћу, већ зло које нећу.

²⁰ Ако, дакле, чиним оно што нећу, онда то не чиним ја сам, већ грех који станује у мени.

²¹ Стога, налазим овај закон: кад хоћу да чиним добро, зло ми се намеће.

²² Ја се, наиме, у свом унутарњем бићу веселим Божијем Закону.

²³ Ипак, опажам други закон који делује у мојим удовима, који ратује против закона мога ума и заробљава ме законом греха који је у мојим удовима.

²⁴ Јадан сам ја човек! Ко ће ме избавити овог смртног тела?

²⁵ Хвала Богу, који то чини кроз Господа нашег Исуса Христа!

Дакле, ја својим умом служим Божијем Закону, а грешном природом закону греха.

8

¹ Сад, дакле, нема никакве осуде за оне који су у Христу.

² Наиме, закон Духа, који доноси живот у Христу Исусу, ослободио ме је закона греха и смрти.

³ Јер, што Закон није могао да учини због слабости људске природе, учинио је Бог тако што је послао свог Сина у обличју својственом грешном човеку, као жртву за грех, те осудио грех у телу.

⁴ Бог је то учинио да би се испунили праведни захтеви Закона на онима који не живе по грешној природи, него по Духу.

⁵ Јер, они који живе у складу с грешном природом, смерају на оно што им та природа налаже. А они који живе у складу с Духом, смерају на оно што им Дух налаже.

⁶ Наиме, ум вођен грешном природом доноси смрт, а ум вођен Духом доноси живот и мир.

⁷ Јер, кад се ум управља по грешној природи, он се супротставља Богу, зато што се не покорава Божијем Закону, нити је у стању да то чини.

⁸ Тако, они који се управљају по грешној природи не могу да угоде Богу.

⁹ Али, ви се не управљате према грешној природи, већ по Духу, уколико Божији Дух пребива у вама. Ко нема Христовог Духа, тај му не припада.

¹⁰ Ако је Христос у вама, тело је мртво због греха, али Дух живи у вама зато што вас је Бог оправдао.

¹¹ Ако, дакле, Дух Божији, који је подигао из мртвих Исуса, пребива у вама, онда ће исти Бог који је Христа подигао из мртвих, оживети и ваша смртна тела посредством Духа који живи у вама.

¹² Према томе, браћо, нисмо дужници грешној природи да по њој живимо.

¹³ Јер ако живите по грешној природи, морате да умрете. Али, ако Духом усмртите своја телесна дела, живећете.

¹⁴ Они, наиме, које води Дух Божији, синови су Божији.

¹⁵ Јер, ви нисте примили духа робовања да опет страхујете, него Духа усиновљења, чијим посредовањем вапимо: „Ава, Оче!“

¹⁶ Сâм Дух потврђује са нашим духом да смо деца Божија.

¹⁷ А ако смо деца, онда ћемо од Бога примити у посед што је обећао, а с Христом примити што њему припада. А пошто с Христом трпимо, с њиме ћемо учествовати у слави.

Слава Божијег народа

¹⁸ Сматрам, наиме, да патње које нас тренутно сналазе нису ништа у поређењу са славом која има да се открије на нама.

¹⁹ Јер, читава творевина с чежњом ишчекује да се покаже *слава* Божијих синова.

²⁰ Творевина је потчињена пролазности, и то не својевољно, него по вољи онога који ју је потчинио, у нади

²¹ да ће и она сама бити ослобођена ропства пропадљивости, ради слободе и славе деце Божије.

²² Знамо, наиме, да читава творевина уздише и мучи се све до сада, као жена на порођају.

²³ И не само *творевина*, него и ми који имамо Духа као први од Божијих дарова, такође уздишемо очекујући усиновљење, откупљење свога тела.

²⁴ Надом смо, наиме, спасени. А нада која се види није нада. Јер, онај који види, чему да се нада?

²⁵ Али, ако се надамо ономе што не видимо, то онда стрпљиво очекујемо.

²⁶ Исто тако нам и Дух помаже у нашим слабостима. Ми, наиме, не знамо како треба да молимо, али Дух посредује за нас уздисајима који се речима не могу исказати.

²⁷ Онај који истражује људска срца познаје наум Духа, јер Дух по Божијој вољи посредује за оне који су посвећени.

²⁸ Јер знамо да све иде на добро онима који воле Бога, онима које је он позвао по својој вољи.

²⁹ Наиме, оне које је унапред знао, те је и предодредио да се поистовете с ликом његовога Сина, да би он био првенац међу многим браћом.

³⁰ А оне које је предодредио, те је и позвао. А које је позвао, те је и учинио праведнима пред собом. А које је учинио праведнима, те је прославио.

Божја љубав у Исусу Христу

³¹ Шта, дакле, да кажемо на све ово? Ако је Бог за нас, ко може против нас?

³² Неће ли нам Бог, који није поштедео свог властитог Сина, него га је дао да умре за све нас, даровати са њим и све друго?

³³ Ко ће окривити Божије изабранике? Бог их оправдава!

³⁴ Ко ће их осудити? Христ Исус који је умро, и поврх тога васкрсао – он који је сада с десне стране Богу – баш он се заузима за нас!

³⁵ Према томе, ко ће нас одвојити од Христове љубави? Невоља, или притешњеност, или прогон, или глад, или голоотиња, или опасност, или мач?

³⁶ Јер овако пише у Светом писму:

„Због тебе нас убијају свагда,
сматрају нас овцама за клање.“

³⁷ Али, упркос свему томе, ми надмоћно побеђујемо посредством онога који нас је заволео.

³⁸ Уверен сам да нас ни смрт, ни живот, ни анђели, ни главарства, ни садашњост, ни будућност, нити икакве силе,

³⁹ ни висина, ни дубина, нити ишта од онога што је створено, не могу раставити од Божије љубави коју имамо посредством Христа Исуса, нашег Господа.

9

Бог и јудејски народ

¹ Говорим истину у Христу. Моја савест ми по Светом Духу сведочи да не лажем,

² кад кажем да осећам велику жалост и да ме срце непрестано боли

³ за своју браћу, моје сроднике по телесном пореклу. Ради њих бих желео да сам будем проклет и одвојен од Христа.

⁴ Они су Израиљци: њима припада синовство, слава, савези, њима је дан Закон, богослужење и обећања.

⁵ Њихови су и преци, а од њих води људско порекло и Христос, који је над свима Бог. Њему *нек је слава до века! Амин.*

⁶ Ипак, Божија реч није затајила. Јер нису сви који су по рођењу Израиљци, *прави Израиљци,*

⁷ нити су Аврахамова деца сви који су његово потомство, него: „Преко Исака ће се твоје потомство наставити.“

⁸ То значи да деца по телесном пореклу нису Божија деца. Само се деца рођена на основу обећања рачунају у *Аврахамово* потомство.

⁹ Ово је реч обећања: „Доћи ћу у ово време, и Сара ће имати сина.“

¹⁰ И не само она. На исти начин је и Ревека зачала с нашим праоцем Исаком.

¹¹ Наиме, синови се тада још нису били родили, нити су учинили ни добро ни зло. Тада јој је Бог, да би учинио трајном одлуку о изабрању,

¹² које не зависи од учињених дела, него од онога који позива, рекао: „Старији ће млађему служити.“

¹³ Баш као што је написано:

„Јакова сам заволео,
а Исава замрзео.“

¹⁴ Дакле, шта да кажемо? Да ли је Бог неправедан? Никако!

¹⁵ Јер је Мојсију рекао: „Смиловаћу се коме хоћу да се смиљујем, и исказаћу милосрђе коме хоћу да искажем милосрђе.“

¹⁶ Према томе, ништа не зависи од нечије жеље или труда, него од Бога који се смиљује.

¹⁷ Писмо, наиме, каже фараону:

„Подигао сам те да на теби покажем своју силу,
и да се моје име разгласи по целом свету.“

18 Према томе, смилује се на кога хоће, и отврдне кога хоће.

19 Али ти ћеш ми рећи: „Зашто онда Бог и даље тражи кривицу на људима? Јер, ко може да се супротстави његовој вољи?“

20 Човече, па ко си ти да се расправљаш с Богом? Хоће ли глинена посуда рећи ономе који ју је начинио: „Зашто си ме таквом начинио?“

21 Коначно, зар грнчар нема право да од исте глине начини једну посуду за свечане прилике, а другу за свакодневну употребу?

22 А шта ако је Бог, желећи да покаже свој гнев и обзнани своју моћ, с великим стрпљењем подносио посуде гнева, оне који су дозрели за пропаст?

23 Он је то учинио како би објавио богатство своје славе на посудама његовог милосрђа, које је унапред припремио за његову славу.

24 То смо ми, које је Бог позвао не само од Јевреја, него и од незнабожаца.

25 Као што каже пророк Осија:
„Народ који није мој народ
назваћу својим народом,
и ону која није вољена, вољеном.“

26 „А на месту где им се рекло:
'Ви нисте народ мој',
назваће се 'синовима живог Бога.'“

27 А Исаија кличе о Израиљу:
„Ако буде број синова Израиљевих као песак на
морској обали,
само ће се остатак спасти,

28 јер Господ ће испунити своју реч,

остварити је на земљи.“

²⁹ Као што је пророк Исаија прорекао:

„Да нам Господ над војскама
није оставио потомство,

били бисмо као Содом
и налик на Гомору.“

³⁰ Дакле, шта ћемо закључити? Да су незнабошци, који се нису трудили да стекну праведност пред Богом, стекли ту праведност, праведност до које се долази вером.

³¹ Међутим, народ израиљски, који је тежио за законом који би водио к праведности, није достигао тај закон.

³² Зашто? Зато што нису настојали да до њега дођу вером, него делима. Тако су се спотакли о камен.

³³ Као што је у *Писму* написано:

„Ево, постављам на Сиону камен за спотицање
и стену за посртање.

Али, ко у њега поверује,
неће се постидети.“

10

¹ Браћо, жеља мога срца и молитва Богу за њих је да се они спасу.

² Ја, наиме, могу да им посведочим да имају ревности за Бога, али без правог разумевања.

³ Али пошто нису познавали Божију праведност, желели су да успоставе своју сопствену, те се нису потчини́ли Божијој праведности.

⁴ Јер, Христ је довршетак Закона, да свако ко верује у њега дође до праведности пред Богом.

⁵ Јер, Мојсије пише о праведности која се темељи на Закону: „Ко их врши, по њима ће стећи живот.“

⁶ А праведност која се темељи на вери каже: „Немој рећи у своме срцу: 'Ко ће се попети на небо?'“ (то јест, да спусти Христа)

⁷ „или: 'Ко ће сићи у бездан?'“ (то јест, да доведе Христа из мртвих).

⁸ Оно што каже је ово: „Реч је близу тебе, у твојим устима и у твојем срцу“ – то јест, порука вере коју проповедамо.

⁹ Јер, ако исповедиш да је Исус Господ и верујеш у своме срцу да га је Бог подигао из мртвих, бићеш спасен.

¹⁰ Наиме, веровање срцем доноси праведност *пред* Богом, а исповедање усана спасење.

¹¹ Зато Писмо говори: „Ко год у њега поверује, неће се постидети.“

¹² Јер, нема разлике између Јеврејина и Грка, будући да је исти Господ над свима; он богато благосиља оне који га призивају.

¹³ Наиме: „Свако ко зазове име Господње, биће спасен.“

¹⁴ Али, како да призову онога у кога не верују? Како да верују у онога за кога нису чули? Како да чују без проповедника?

¹⁵ А опет, како да весници проповедају ако нису послани? Јер, овако је написано:

„Како ли су дивне ноге оних
који доносе добре вести.“

¹⁶ Ипак, нису сви послушали Радосну вест. Наиме, Исаија каже: „Господе, ко је поверовао нашој поруци?“

¹⁷ Дакле, вера долази преко поруке, а порука посредством Христове речи.

¹⁸ Али, ја питам: зар нису чули? Наравно да су чули! Јер:

„Глас је целом одјекнуо земљом,
речи су им до краја света стигле.“

19 А ја питам: зар Израил није разумео? Понајпре
Мојсије каже:

„Ја ћу вас учинити љубоморним
народом који није народ,
раздражићу вас народом безумним.“

20 Исаија храбро каже:

„Нашли су ме који ме нису тражили,
објавио сам се онима
који нису питали за мене.“

21 А Израилу вели:

„Руке своје пружао сам ваздан
према народу непослушном и недоказаном.“

11

Бог је милостив према Израилу

1 Питам дакле: да Бог можда није одбацио свој
народ? Никако! Јер и ја сам Израиљац, потомак
Аврахамов, из племена Венијаминовог.

2 Није Бог одбацио свој народ, који је предвидео.
Или, зар не знате шта пише у Писму о Илији – кад се
жали Богу на Израиљце?

3 „Господе, побили су твоје пророке,
срушили су твоје жртвенике,
а ја сам остао сам,
па и мене настоје да убију.“

4 Међутим, шта му Бог одговара?

„Оставио сам себи седам хиљада људи,
који нису пали на колена пред Валом.“

5 Према томе, и у садашње време постоји остатак
изабран по милости.

⁶ Дакле, ако се избор врши по милости, онда не може да се врши по делима. Иначе, милост не би више била милост.

⁷ Шта онда? Народ израиљски није постигао оно за чим је тежио. То су достигли изабрани, а остали су отврднули.

⁸ Као што је написано:
„Бог им даде дух тврдоглави,
да очима не виде,
и ушима не чују,
све до данашњега дана.“

⁹ А Давид каже:
„Нек им сто постане замка и клопка,
препрека и одмазда,

¹⁰ нек им очи потамне, да не виде,
и леђа им се заувек погрбе.“

Спасење незнабожачких народа

¹¹ Питам, дакле: зар су посрнули да би сасвим пали? Никако! У ствари, њиховим преступом спасење је дошло другим народима, да у њима изазове љубомору.

¹² Ако, дакле, њихов преступ значи богатство за свет, а њихов пораз богатство за остале народе, колико ли ће више значити њихово пуно укључење?

¹³ А вама који нисте Јевреји, кажем: као апостол незнабожаца хвалим своју службу,

¹⁴ не бих ли у њима, мом народу, побудио љубомору, те спасао неке од њих.

¹⁵ Јер, ако њихово одбацивање значи помирење за свет, шта ће њихово поновно прихватање бити ако не живот из мртвих?

¹⁶ Наиме, ако је први хлеб свет, онда је и све тесто свето; ако је корен свет, онда су и све гране свете.

¹⁷ Па ако су неке гране и одломљене, а ти си се као дивља маслина накалемио на њих, те делиш са њима корен и сокове питоме маслине,

¹⁸ не узноси се над гранама. Ако, пак, хоћеш да се узносиш, знај да не носиш ти корен, него корен тебе.

¹⁹ Но, ти ћеш рећи: „Гране су одломљене да бих се ја накалемио.“

²⁰ Добро, оне су одломљене због неверовања, а ти стојиш вером. Зато не мисли високо о себи, него се бој.

²¹ Јер, ако Бог није поштедео природне гране, неће поштедети ни тебе.

²² Стога, увиди Божију доброту, као и његову строгост: строгост над онима који су пали, а доброту Божију на себи ако останеш у тој доброту – иначе ћеш и сам бити одсечен.

²³ Чак ће и они *Израиљци* који не остану у неверовању бити накалемљени, јер је Бог у стању да их поново накалеми.

²⁴ Ако си ти, по природи грана дивље маслине, одсечен, те против природе накалемљен на питому маслину, колико ли ће лакше природне гране бити накалемљене на сопствену маслину?!

Обраћење Израиља

²⁵ Браћо, не желим да останете у незнању у погледу ове тајне, да се не бисте ослањали на сопствену мудрост: један део израиљског народа је отврдно док се не употпуни број незнабожаца који ће доћи Богу.

²⁶ Тако ће се сав Израиљ спасти, као што је написано:

„Од Сиона ће доћи Избавитељ,
уклониће безбожност од Јакова.

²⁷ Ево, ово је мој савез с њима,

кад уклоним њихове грехе.“

²⁸ С обзиром да одбијају Радосну вест, они су непријатељи ради вас, али, с обзиром на изабрање, Бог их воли због њихових праотаца.

²⁹ Јер, Бог не мења своје мишљење у погледу свог избора и дарова.

³⁰ Као што сте ви некад били непослушни Богу, а сада сте услед њихове непослушности примили милосрђе од Бога,

³¹ тако су и они сада, постали непослушни Богу ради вас, да би им Бог исказао милосрђе.

³² Бог је, наиме, све затворио под непослушност да би свима исказао своје милосрђе.

³³ „О, дубино богатства, мудрости и знања Божијег!
Како ли су недокучиве његове одлуке
и неистраживи његови путеви!

³⁴ Јер, ко је упознао ум Господњи?
Ко ли му је био саветник?

³⁵ Зар му је ко икада дао шта,
да би му он то вратио?

³⁶ Јер, све потиче од њега,
и све је створено његовим посредством, и за њега.

Њему нек је слава довека! Амин.“

12

Живот у служби Богу

¹ Зато вас заклињем, браћо, милосрђем Божијим, да принесете себе Богу као живу жртву, посвећену и богоугодну, да то буде ваша духовна служба Богу.

² Не прилагођавајте се овоме свету, него се преображавајте обнављањем свога ума, да бисте

могли да просудите шта је Божија воља, шта је добро, угодно и савршено.

³ Наиме, на основу милости која ми је дана, свакоме од вас кажем: не прецењујте себе, него мислите о себи разборито, примерено мери вере коју је Бог дао сваком од вас.

⁴ Јер, како у једном телу имамо много удова, тако ниједан од удова не обавља исту улогу.

⁵ Једнако смо и ми, иако многи, једно тело у заједништву с Христом, а као појединци, удови смо једни другима.

⁶ Тако, имамо различите дарове по милости коју смо примили од Бога. Ко има дар пророштва, нека га користи у складу са својом вером;

⁷ ко има дар служења, нека служи; ко има дар поучавања, нека поучава;

⁸ ко има дар тешења, нека теши; ко има дар давања, нека буде дарежљив, ко има дар управљања, нека буде вредан; ко има дар исказивања милосрђа, нека буде радостан.

⁹ Љубав нека буде искрена. Мрзите зло, чврсто се држите онога што је добро.

¹⁰ Волите једни друге братском љубављу, истичите се у међусобном уважавању.

¹¹ Будите марљиви у ревности, горљиви у духу, служите Господу.

¹² Нада нека вас држи у радости, будите постојани у невољи, истрајни у молитви.

¹³ Делите што имате са светима у оскудици, упражњавајте гостопримство.

¹⁴ Благосиљајте оне који вас прогоне, благосиљајте, а не куните.

¹⁵ Радујте се са онима који се радују, плачите са онима који плачу.

16 Будите сложне мисли; не заносите се мислећи високо о себи, него се поведите за оним што је понизно. Не сматрајте себе мудрима.

17 Никоме не враћајте зло за зло; старајте се да чините оно што је добро међу свим људима.

18 Ако је могуће, чините све што је до вас да живите у миру са свим људима.

19 Не освећујте се, вољени моји, него дајте места Божијем гневу. Јер у Светом писму пише: „Моја је освета! Ја ћу узвратити“ – говори Господ.

20 Уместо тога:

„Ако је твој непријатељ гладан, нахрани га,
и ако је жедан, напој га.

Јер ако тако чиниш,

згргућеш жар угљени на његову главу.“

21 Не дај да те зло надвлада, него ти надвладај зло добрим.

13

Дужности према властима

1 Сваки човек нека се поковава државним властима. Јер ниједна власт не постоји без Божијег допуштења; Бог је поставио постојеће власти.

2 Према томе, ко се супротставља власти, противи се ономе што је Бог уредио, а који се томе противе, биће осуђени.

3 Владари, наиме, не представљају страх за оне који чине добро, него за оне који чине зло. Ако не желиш да се бојиш власти, чини добро, па ће те власт похвалити.

4 Јер, власт служи Богу за твоје добро. Ако чиниш зло, бој се, јер власт не носи мач без разлога. Она је Божији слуга, извршилац казне над оним који чини зло.

⁵ Стога се треба покоравати властима, не само да би се избегла казна, него и ради савести.

⁶ Због тога и плаћате порезе, јер они који раде на томе, Божије су слуге.

⁷ Плаћајте свакоме што дугујете: порез ономе коме дугујете порез, царину ономе коме дугујете царину; поштовање ономе коме дугујете поштовање, и част ономе коме дугујете част.

⁸ Никоме ништа не дугујте, осим да волите једни друге. Јер онај који воли другога, испунио је *Божији Закон*.

⁹ Наиме, заповести: „Не чини прељубе, не убиј, не укради, не пожели *туђе*“, и било која друга, свODE се на ову једну: „Воли ближњег свОга као самога себе.“

¹⁰ Љубав не наноси зло ближњему. Према томе, љубав је испуњење Закона.

¹¹ *Чините ово*, јер знате у каквом времену живимо. Дошао је час да се пробудите из сна, јер сад нам је спасење ближе него онда када смо узверовали.

¹² Ноћ је на измаку, а дан се назире. Стога, одбацимо од себе дела која припадају тами и опашимо се оружјем светлости.

¹³ Живимо како приличи животу по дану, не у банчењима и пијанкама, не у разврату и похотама, не у свађи и зависти,

¹⁴ него обуците се у Господа Исуса Христа. И не удовољавајте појудама бринући се за тело.

14

Прихватајте слабога у вери!

¹ Прихватајте слабога у вери, не спорећи се око ставова.

² Неко верује да сме све да једе, док слаби верује да сме да једе само поврће.

³ Ко једе *све* нека не омаловажава онога који не једе *све*, а који не једе *све* нека не осуђује онога који једе *све*, јер је Бог прихватио обојицу.

⁴ Ко си ти да судиш туђем слози? Његов Господар одлучује о томе хоће ли се овај одржати или пропасти. Ипак, он ће се одржати, јер је Господ кадар да га одржи.

⁵ Неко сматра да су неки дани важнији од других, а за некога су сви дани једнаки. Само нека је свако уверен у своје мишљење.

⁶ Ко придаје значај одређеном дану, чини то ради Господа; ко једе *све*, чини то Господу *на славу*, јер Богу захваљује. Па и онај који не једе, не једе ради Господа, те и он захваљује Богу.

⁷ Нико од нас не живи за себе и нико не умире за себе.

⁸ Ако живимо, за Господа живимо, и ако умиremo, за Господа умиremo. Дакле, било да живимо или умиremo, припадамо Господу.

⁹ Зато је Христ умро и оживео, да би био Господ живима и мртвима.

¹⁰ Према томе, ко си ти да судиш своме брату? Или, зашто омаловажаваш свога брата? Јер, сви ћемо стати пред Божији суд.

¹¹ Написано је, наиме:

„Живота ми мога – говори Господ –

свако ће се колено савити преда мном,

и сваки ће језик дати славу Богу.“

¹² Дакле, свако од нас ће за себе дати одговор Богу.

Не постављајте препреке брату

¹³ Зато не осуђујмо више једни друге, него радије одлучите да не чините ништа што би брата навело да посрне или да сагреша.

¹⁴ Знам и уверен сам у Господу Исусу да никаква храна није нечиста сама по себи; нечиста је само за оног који сматра да је нечиста.

¹⁵ Ако је твој брат ожалошћен због нечега што ти једеш, то значи да не поступаш из љубави. Не упропашћуј храном онога за кога је Христ умро.

¹⁶ Стога, не дозволите да ваше добро изађе на лош глас.

¹⁷ Јер јело и пиће не чине Царство Божије, него праведност, мир и радост по Духу Светоме.

¹⁸ Јер онај који тако служи Христу, угодан је Богу и поштован од људи.

¹⁹ Зато настојмо да радимо на миру и узајамном изграђивању.

²⁰ Не дозволи да се због хране уништава Божије дело! Свака храна је чиста, али није добро ако неко једе нешто што ће другога навести на грех.

²¹ Добро је не јести месо и не пити вино, и уздржавати се од онога што би могло узроковати да твој брат посрне.

²² Оно што верујеш, задржи за себе пред Богом. Блажен је онај који не осуђује себе за оно у шта је уверен.

²³ Ко једе са сумњом, осуђује себе, јер то не чини по вери. Наиме, све што се не чини по вери, грех је.

15

Угађајте другима, не себи

¹ Ми јаки дужни смо да помажемо слабима у њиховим слабостима, а не да угађамо себи.

² Свако од нас нека угађа своме ближњему на његово добро и изграђивање.

³ Јер, ни Христ није угађао себи, него како је написано: „Увреде оних који тебе вређају, пале су на мене.“

⁴ А све што је унапред написано, написано је нама за поуку, да бисмо путем стрпљивости и путем утехе које даје Писмо, имали наду.

⁵ А Бог, извор стрпљивости и утехе, дао вам да будете сложни у мишљењу, следећи пример Христа Исуса,

⁶ да сложно у један глас прославите Бога и Оца нашега Господа Исуса Христа.

⁷ Зато прихватајте једни друге, као што је Христос прихватио вас на славу Божију.

⁸ Јер, кажем вам да је Христос послужио Јеврејима ради Божије истине, да потврди обећања дана њиховим прецима,

⁹ да би и народи прослављали Бога за његово милосрђе, као што је написано:

„Зато ћу те хвалити међу пуцима,
твоје ћу име песмом прослављати.“

¹⁰ И поново:

„Радујте се, пуци, са народом његовим.“

¹¹ И опет:

„Сви пуци, славите Господа,
величајте га, сви народи!“

¹² А Исаија поново каже:

„Појавиће се Јесејев корен,
он ће доћи да влада народима,
у њега ће положити наду.“

¹³ Нека вас Бог, извор наде, испуни сваком радошћу и миром по вери у њега, да обилујете у нади силом Духа Светога.

Павле у служби Радосне вести

¹⁴ Браћо моја, ја сам уверен да сте ви пуни доброте, испуњени сваким знањем, способни да поучавате једни друге.

¹⁵ Ипак, ту и тамо сам вам нешто одлучније писао, да вас подсетим на милост коју ми је дао Бог,

¹⁶ да будем слуга Христа Исуса међу незнабошцима. Ја служим као свештеник проповедајући Божију Радосну вест, да би они били Богу прихватљив дар који му се на жртву приноси, и који је посвећен Духом Светим.

¹⁷ Зато могу да се дичим у Христу Исусу ради своје службе Богу.

¹⁸ Ја се, наиме, усуђујем да говорим само о ономе што је Христ учинио преко мене, да би довео народе к послушности Богу. Он је то чинио речју и делом,

¹⁹ силом чудних знакова и чуда, силом Духа Божијег. Тако сам од Јерусалима, па све до Илирика навестио Радосну вест Христову,

²⁰ сматрајући за част да навешћујем Радосну вест тамо где Христос није био познат, да не бих зидао на туђем темељу.

²¹ Него како је написано:

„Видеће они којима није објављен,
схватиће они који за њега нису чули.“

²² Због тога сам много пута био спречен да дођем к вама.

²³ Али, сад, пошто за мене нема више посла у тим крајевима, хтео бих да дођем к вама, што већ годинама желим.

²⁴ Надам се да ћу вас посетити на свом путу за Шпанију и да ћете ме ви испратити тамо, пошто се, донекле, науживам вашег друштва.

²⁵ Сад, међутим, идем у Јерусалим да тамо послужим светима.

²⁶ Јер цркве у Македонији и Ахаји су одлучиле да дају дар за сиромашне међу Божијим народом у Јерусалиму.

²⁷ Они су сами одлучили да дају, али су им и дужници. Јер, ако су незнабошци постали учесници у њиховим духовним добрима, дужни су да им помогну и у њиховим телесним потребама.

²⁸ Кад, дакле, обавим то и уручим им што је скупљено, кренућу за Шпанију и посетити вас успут.

²⁹ А знам, наиме, да ћу том приликом доћи са пуном мером Христовог благослова.

³⁰ Заклињем вас, браћо, нашим Господом Исусом Христом и љубављу Духа: здружите се са мном у борби молећи се Богу за мене,

³¹ да се избавим од неверника у Јудеји, и да Божији народ прихвати моју службу у Јерусалиму.

³² Потом бих, Божијом вољом, дошао к вама с радошћу да се заједно са вама одморим.

³³ Нека Бог, извор мира, буде са свима вама. Амин.

16

Завршни поздрав и упутства

¹ Препоручујем вам нашу сестру Фиву, која служи цркви у Кенхреји.

² Прихватите је у Господу, онако како приличи Божијем народу. Помозите јој у свему што јој од вас буде затребало, јер је она била помоћница многима, па и мени самом.

³ Поздравите Прискилу и Акилу, моје сараднике у Христу Исусу,

⁴ који су изложили опасности своје животе због мене. И не захваљујем им само ја, већ и све цркве некадашњих незнабожаца.

⁵ Поздравите такође и цркву која се окупља у њиховом дому.

Поздравите мог вољеног Епенета, који је први из Мале Азије поверовао у Христа.

⁶ Поздравите Марију, која се много трудила за вас.

⁷ Поздравите Андроника и Јунија, моје сународнике и другове у сужањству, који су истакнути међу апостолима; они су и пре мене поверовали у Христа.

⁸ Поздравите мога у Господу вољенога Амплија.

⁹ Поздравите и Урбана, мог сарадника у служби за Христа, и мог вољеног Стахија.

¹⁰ Поздравите Апелија, који је окушан у служби за Христа. Поздравите и све Аристовулове.

¹¹ Поздравите мога сународника Иродиона.

Поздравите и Наркисове који верују у Господа.

¹² Поздравите Трифену и Трифозу које се труде у Господу.

Поздравите вољену Персиду, која се много трудила у Господу.

¹³ Поздравите Руфа, изабраног у Господу и мајку његову и моју.

¹⁴ Поздравите Асинкрита, Флегонта, Ермија, Патрова, Ерма, и браћу која су са њима.

¹⁵ Поздравите још и Филолога и Јулију, Ниреја и његову сестру, и Олимпа, и све свете који су са њима.

¹⁶ Поздравите једни друге светим пољупцем. Поздрављају вас све Христове цркве.

Завршна упутства

¹⁷ Молим вас, браћо, да обратите пажњу на оне који стварају раздоре и дају повод греху, противећи се учењу којим сте поучени. Зато избегавајте такве.

¹⁸ Такви људи не служе нашем Господу Христу, него своје трбуху, јер они умилним и ласкавим речима заводе срца безазлених.

¹⁹ Уосталом, ваша послушност свима је позната. Зато се радујем због вас, али хоћу да будете мудри за добро, а безазлени за зло.

²⁰ А Бог, извор мира, сатрће убрзо Сатану под вашим ногама.

Милост Господа нашега Исуса нека буде са вама!

²¹ Поздравља вас Тимотеј, мој сарадник, као и Лукије, Јасон и Сосипатар, моји сународници.

²² Поздрављам вас у Господу ја, Тертије, који сам писао ову посланицу.

²³ Поздравља вас Гај, мој домаћин, у чијем дому се окупља црква.

Поздравља вас Ераст, градски благајник, и брат Кварт.

²⁴ Милост Господа Исуса Христа нека буде са свима вама!

²⁵ Нека је хваљен онај који може да вас ојача сагласно моме проповедању Радосне вести о Исусу Христу и сагласно са открићењем тајне која је вековима била необјављена.

²⁶ А сада је та тајна по пророчким списима откривена народима по заповести вечнога Бога, да би послушали и поверовали.

²⁷ Једином мудрому Богу, по Исусу Христу, нек је слава у све векове! Амин.

Biblica® Нови српски превод, слободна права
The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open
New Serbian Translation Cyrillic 2017

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на www.biblica.com и open.bible.”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248